www.RycerzeKolumba.com

ZBROJA

Biuletyn Informacyjny Rady Stanowej Rycerzy Kolumba w Polsce
Styczeń 2017, Rok V/1 Nr 38

W SŁUŻBIE JEDNEMU.
W SŁUŻBIE WSZYSTKIM.

2016

2017

Rycerze Kolumba

Google play

W numerze

Słowo Delegata Stanowego	3
Katecheza Kapelana	4
Rozwój członkostwa	5
Programy	7
Obrona życia	7
Nagroda Najwybitniejszej Rady	8
Nagroda Członkowska	7
Święty na styczeń	9
Wiersze br. Wojciecha Domagała	10

Serdecznie zapraszamy do lektury nowego wydania Columbii, który poświęcony jest tematyce ochrony życia. W styczniowym numerze:

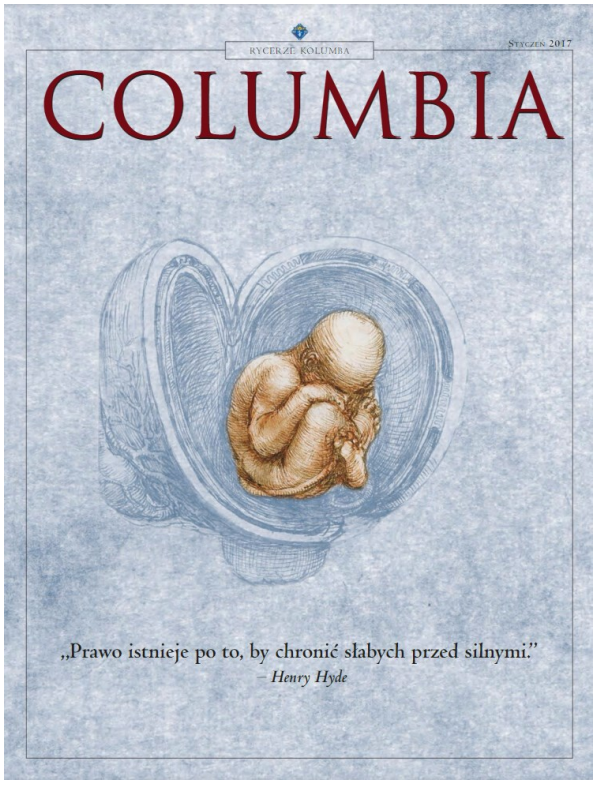

- Relacja z Rycerskiej Pielgrzymki na Jasną Górę
- Informacja o dwóch nagrodach Emmy dla nowego filmu Rycerzy Kolumba o Janie Pawle II
- Najwyższy Rycerz Carl Anderson opowiada o prawnym statusie aborcji w USA
- Abp Lori broni praw osób starszych i chorych
- Tekst o inicjatywie Ultrasonograf, która ratuje życie dzieci
- Sylwetka Katolika Miesiąca - św. Zygmunta Gorazdowskiego

oraz wiele innych ciekawych artykułów.

Jeśli znasz kogoś, kto powinien przeczytać artykuły znajdujące się w styczniowym numerze, nie wahaj się i prześlij mu link do elektronicznego wydania.

"Columbia" dostępna pod adresem ***www.kofc.pl/columbia***

ZBROJA

ZBROJA jest e-biuletynem informacyjnym wydawanym przez Radę Stanową Rycerzy Kolumba w Polsce. Bezpłatnie można go pobrać ze strony internetowej:

www.RycerzeKolumba.com

...

Redaktor Naczelny:
br. Andrzej Anasiak KofC
Delegat Stanowy

Redakcja:
ks. Tomasz Kraj KofC
br. Krzysztof Orzechowski KofC
br. Jaromir Kwiatkowski KofC
br. Piotr Ładoś KofC

E-mail:
zbroja@rycerzekolumba.com

Prześlij materiały do nowego numeru

Prosimy o przesyłanie materiałów do kolejnego numeru.

Do tekstu prosimy załączać jedno zdjęcie o wyższej rozdzielczości (w przeciwieństwie do materiałów przesyłanych do publikacji w serwisie internetowym, gdzie może być więcej zdjęć i powinny mieć szerokość 1200 pikseli).

Materiały do e-biuletynu prosimy przesyłać na adres e-mail: *zbroja@rycerzekolumba.com*

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i poprawiania przesłanych materiałów!

Słowo Delegata Stanowego

Zacni Kapelani Rad

Bracia Rycerze,

Rozpoczęty nowy rok, poświęcony uczczeniu szczególnego Świadka Miłosierdzia, jest dla nas doskonałą okazją do kontynuowania Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia. "Odnowiona wiara na skutek doświadczenia Bożej dobroci, przynieść powinna owoce w postaci przemiany serca, które otrzymuje nową wrażliwość, niejako nowe spojrzenie na otaczający nas świat. Prawdziwa przemiana serca z konieczności wyraża się na zewnątrz, w pełnym oddania miłosiernym działaniu na rzecz bliźnich". Taki był właśnie cel tego czasu łaski dla Kościoła ukazany nam przez papieża Franciszka: „aby uczynić świadectwo wierzących jeszcze mocniejszym i skuteczniejszym".

Niewątpliwie Święty Brat Albert, jako świadek miłosiernej miłości, zwłaszcza wobec ludzi ubogich i opuszczonych, należy do grona tych świętych, którzy wskazują nam drogę realizacji dzieł miłosierdzia.

„Rok poświęcony Św. Bratu Albertowi wpisuje się dobrze jeszcze z jednego powodu w całokształt działań duszpasterskich Kościoła w Polsce. Temat określający charakter tego roku brzmi: świadectwo i misja, a hasłem, które mu przyświeca są słowa zaczerpnięte z Ewangelii: „Idźcie i głoście" (por. Mk 16,15) . Jedną z zasadniczych misji chrześcijan to czynne miłosierdzie, miłość, która przejawia się w konkretnym działaniu."

Przyjmujemy więc, jako Rycerze Kolumba w Polsce, św. Brata Alberta, „jako wzór oraz patrona czynnej miłości bliźniego". Chcemy być świadkami, których serca nie stygną, a są wciąż uwrażliwione na biedę ludzką. Brat Albert wskazuje nam jak możemy otworzyć nasze serca „na tych wszystkich, którzy żyją na najróżniejszych peryferiach egzystencjalnych, które często dzisiejszy świat stwarza w sposób dramatyczny".

By dokonać konkretnych działań - już 1 marca 2017 r. rozpoczniemy w radach lokalnych peregrynację relikwii Św. Brata Alberta. Wzorem poprzednich programów rozwoju duchowego, chcemy w ten sposób dać możliwość odkrycia na nowo postaci „Brata naszego Boga". Pragniemy pobudzić do refleksji nasze rodziny, parafie i społeczności lokalne, zapraszając ich do wspólnej modlitwy. Chcemy, by była to okazja do przemiany serc, która wyrazi się konkretnym działaniem na rzecz bliźnich.

Już dziś zapraszam Was wszystkich do włączenia się w ten program. W najbliższych dniach powołani zostaną koordynatorzy peregrynacji, opracowany scenariusz i zaproponowane konkretne dzieło, które chcemy realizować, jako odpowiedź na potrzeby ubogich, będących pod opieką Sióstr Albertynek.

Proszę także, by w Waszych kalendarzach dzień 10 czerwca 2017 r. zarezerwowany został do wspólnego udziału w głównych uroczystościach tego roku, jakie odbędą się w Krakowie w Sanktuarium św. Jana Pawła II.

Kończące się wizyty duszpasterskie w wielu parafiach, gdzie już są - lub w najbliższym czasie powstaną - rady lokalne, zaowocują przyjęciami w nasze szeregi kolejnych mężczyzn, którzy chcą realizować idee miłosierdzia, jedności i braterstwa. Niech nie zabraknie zapału w realizacji zadań związanych z rozwojem Rycerzy Kolumba w Polsce.

Panów Rycerzy oraz tych, którzy chcą przystąpić do Stopnia Patriotycznego już dziś zapraszam do udziału w ceremonii, która będzie miała miejsce 11 marca w Łomiankach. W ceremonii tej weźmie udział Jego Eminencja Kardynał Kazimierz Nycz.

Pamiętając o modlitwie, proszę jednocześnie o modlitewną pamięć w potrzebach naszej Ojczyzny i potrzebach Rycerzy Kolumba.

Z rycerskim pozdrowieniem

Vivat Jezus!

Andrzej Anasiak
Delegat Stanowy w Polsce
Zakonu Rycerzy Kolumba

O Rycerzach Kolumba coraz głośniej jest w polskich mediach katolickich. W ubiegłym miesiącu wywiadu *Gościowi Niedzielnemu* udzielił diecezjalny duszpasterz Rycerzy Kolumba w Gdańsku - ks. dr Krzysztof Wilczyński.

"Rycerze Kolumba to doskonałe duszpasterstwo dla mężczyzn. Chodzi o to, by zwykłymi środkami robić w swoim środowisku rzeczy proste, przynoszące konkretne rezultaty. Ich siła polega na relacji z Panem Bogiem, a realizuje się w jedności" - mówi kapłan.

Zachęcamy do lektury tej rozmowy na stronie internetowej Gościa Niedzielnego - *www.kofc.pl/przek/20170124*

Katecheza Kapelana

Katecheza 57
styczeń 2017

Drodzy Bracia Rycerze,

„W rodzinie, wspólnocie osób, szczególną troską winno być otoczone dziecko; należy rozwijać głęboki szacunek dla jego godności osobistej, oraz ze czcią i wielkodusznie służyć jego prawom" (FC 26). W rodzinie są osoby, które same mogą się zatroszczyć o swoje prawa i takie, które nie są w stanie tego zrobić. Dlatego ktoś inny jest zobowiązany o te prawa się dla nich zatroszczyć. Tym kimś są rodzice lub ich zastępcy. Nie jest natomiast tak, że są takie rodziny, iż dziecko może się samo zatroszczyć o swe prawa i takie, gdzie nie ma takiej możliwości. W żadnej rodzinie i w żadnej sytuacji dziecko nie może tego samo uczynić i dlatego w KAŻDEJ rodzinie, ktoś z dorosłych musi (ma obowiązek) taką troskę wobec dziecka wykazać. Jeśli więc gdzieś, w jakiejś rodzinie dorosły tego nie robi, to znaczy, że uchybia on pewnemu ścisłemu obowiązkowi. Dziecko wymaga troski i to jest ścisły obowiązek zarówno rodzica, jak i każdego jego prawnego zastępcy. Nie ma tu żadnej dowolności. Dlatego jeśli ktoś podejmuje obowiązki rodzica, czy to samemu stając się biologicznym ojcem czy matką, czy dołączając do rodziny, w której zabrakło jednego z rodziców, bierze na siebie ścisły obowiązek troski o dziecko (dzieci), które są w tej rodzinie, o ich prawa.

Adhortacja mówi o godności i posłudze wobec praw dziecka. Nie jest to jakaś zbitka terminologiczna, jakiś teologiczny slogan. Godność człowieka jest bowiem czymś, co wyróżnia człowieka, każdego człowieka (a więc także każde dziecko) spośród wszystkich innych istot żyjących. Godność człowieka mówi, że wartość człowieka przewyższa wszelkie inne istoty żyjące. Ta wartość (której wyrazem jest właśnie godność) jest podstawą ludzkich praw, czyli pewnych dóbr, które przysługują każdemu człowiekowi dlatego, że jest człowiekiem.

Ks. dr hab. Tomasz Kraj

Dobra te przysługują każdemu człowiekowi dlatego że jest człowiekiem, czyli nie dlatego, że ktoś (inna jednostka lub zgromadzenie, np. parlamentarne) je nadał i może je odebrać, lecz należą się one z samego faktu, że ktoś jest człowiekiem, że należy do gatunku homo sapiens. Co więcej, nikt nie ma prawa (uprawnienia, przywileju) tych praw człowieka pozbawiać. Cóż to za prawa (dobra)? To dobra bez których człowiek nie może istnieć ani się rozwijać, ani tym bardziej osiągnąć pełni swego rozwoju, którym jest jego osobowe spełnienie. Wśród tych dóbr (praw) pewne mają charakter bardziej podstawowy, inne pozostają w stosunku do nich w relacji podporządkowania. Do dóbr najbardziej podstawowych należy życie, ludzka seksualność i małżeństwo, społeczność (jako zdolność do życia w społeczności) oraz prawda i religijność. W stosunku pewnej zależności od nich tak jak dobro bardziej szczegółowe w stosunku do bardziej podstawowego do dobra, jakim jest życie, należy zaliczyć integralność fizyczną, zdrowie wraz z całą troską o nie, dobre odżywianie, wypoczynek, przestrzeganie zasad higieny i wiele, wiele innych. Podobnie można wymienić dobra wchodzące w skład każdego z innych podstawowych dóbr. O nie wszystkie, stosownie do okoliczności, mają się dla swoich dzieci zatroszczyć rodzice – i to nie jako coś dowolnego, lecz jako ścisły obowiązek.

Rodzice są odpowiedzialni za swoje dzieci, za ich integralny rozwój, dlatego muszą się zatroszczyć o dobra, które są potrzebne do ich integralnego rozwoju. Zanim jednak to uczynią muszą się najpierw zorientować, które to są te dobra i które z nich, i na jakim etapie wychowania, są konieczne dla ich dzieci. Dla przykładu: co to znaczy, że dobro ludzkiej seksualności i małżeństwa jest dobrem, o które rodzice winni się troszczyć w wychowaniu swego dziecka; a nie że jest to jakaś sprawa, którą można zostawić „odłogiem", by rodziców zastąpili tu albo rówieśnicy, albo kolorowe media, albo jeszcze ktoś inny o liberalnym lub genderowym podejściu – wszystko to z wiadomym, opłakanym skutkiem dla kształtowania w młodym człowieku zdolności do pięknej miłości i odpowiedzialnej postawy w życiu.

Rodzice wezwani są, by służyć prawom dziecka. Dlatego muszą rozumieć, co znaczy to zobowiązanie, co za obowiązek na nich spoczywa; na czym polega jego codzienne spełnianie. Jako Rycerze Kolumba wielu z Was jest rodzicami wezwanymi do dawania świadectwa: wymaga ono wiedzy o tym obowiązku oraz jego sumiennego wykonania. Byłoby czymś wielkim, gdyby do tego doszła zdolność podzielenia się własnym doświadczeniem i przemyśleniami z rodzicami mniej doświadczonymi, którzy nieraz w ramach różnych rozmów poszukują rozwiązań dla domowych czy wychowawczych problemów. Niech w tym wszystkim wspiera Was Matka Boża i św. Józef, którzy dla wszystkich rodziców są wzorami pięknego rodzicielstwa.

Wszystkie katechezy są dostępne na stronie: www.RycerzeKolumba.com

Rozwój członkostwa

Rada Stanowa ustanowiła nową

Nagrodę Członkowską

Przed Twoją radą stoi zadanie zrekrutowania 12 członków.

Każda rada, która pozyska
12 członków między 1 stycznia a 31 marca,
otrzyma zestaw składający się z roll-up'u z logo KofC,
obrazu z wizerunkiem ks. McGivney'a,
obrazu z wizerunkiem Kolumba
i obrusu z logo KofC.

Ranking najlepszych Wielkich Rycerzy (31.12.2016)

1.	16128	Antoni Kamiński	Domaszowice	20 nowych członków
2.	15160	Witold Zmysłowski	Ruda Śląska	18 nowych członków
3.	16100	Franciszek Florek	Tarnów	15 nowych członków
4.	14955	Andrzej Bera	Częstochowa	11 nowych członków
	15279	Piotr Jaworski	Łódź	11 nowych członków
6.	14004	Andrzej Trzosek	Radom	10 nowych członków
	15268	Paweł Wais	Rzeszów	10 nowych członków
	15856	Bohdan Chołod	Szczecin	10 nowych członków
9.	16014	Eugeniusz Rakoca	Ciechocinek	9 nowych członków
10.	16377	Jan Kołoszyc	Pyrzyce	7 nowych członków

Ranking najlepszych Delegatów Rejonowych (31.12.2016)

1.	DD12	Dariusz Wolniak	21 nowych członków
2.	DD8	Antoni Kamiński	19 nowych członków
3.	DD17	Andrzej Stefaniuk	18 nowych członków
	DD9	Roman Piekarski	18 nowych członków
	DD2	Leszek Jagiełło	18 nowych członków
6.	DD1	Sławomir Wójtowicz	16 nowych członków
7.	DD15	Tomasz Pawlik	14 nowych członków
8.	DD7	Marian Wójtowicz	12 nowych członków
	DD13	Stanisław Dziwiński	12 nowych członków
	DD10	Janusz Palczewski	12 nowych członków
	DD5	Roman Wycisk	12 nowych członków

CEL CZŁONKOWSKI

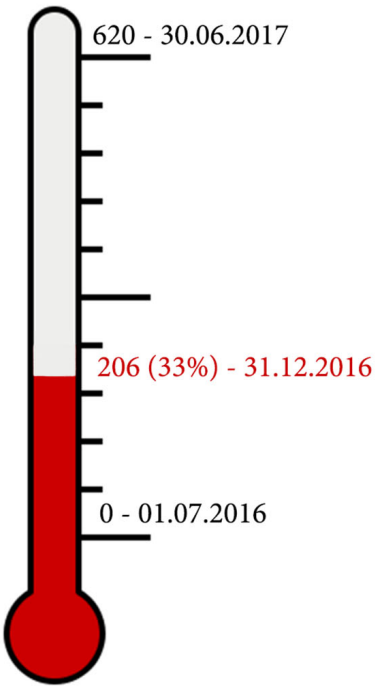

Rozwój członkostwa jest naszym podstawowym obowiązkiem

"Naszą odpowiedzialnością jako przywódców Rycerzy Kolumba jest zapewnienie ciągłego wzrostu i stabilnego rozwoju. To nasz podstawowy i zasadniczy obowiązek" - powiedział do delegatów stanowych Najwyższy Rycerz Carl Anderson podczas Spotkania Półrocznego, które miało miejsce w Orlando. Głównym tematem spotkania było pozyskiwanie i utrzymanie nowych Rycerzy.

"Choć jest wiele celów i pól działalności, które są konieczne, żadne z nich nie będzie wystarczające w szerzeniu dobra, które czyni Zakon, jeśli nie będziemy dbać o rozwój członkostwa. Wszystko, co robimy, zależy od członkostwa" - dodał.

Zwrócił uwagę, że dziś jest to wyzwanie, któremu trzeba wyjść naprzeciw. Najwyższy Rycerz wskazał, że Rycerze Kolumba muszą pozyskiwać młodszych mężczyzn i ojców rodzin. Nasze rady powinny zatem kłaść nacisk na programy bardziej odpowiadające rodzinom z małymi dziećmi, ale też muszą korzystać z tych narzędzi docierania do młodych ludzi, które korzystają z ulepszonej formy kontaktu przez internet i strony internetowe".

Jest konieczne - jak twierdzi Carl Anderson - żeby zdobywać nowych Rycerzy w sposób, który uszanuje ograniczony czas, jaki mogą oni poświęcić na wolontariat oraz by planować działalność rady tak, by odpowiadały niewielkiej ilości czasu, jaką młodzi ojcowie mogą ofiarować na rzecz aktywności poza domem.

"Pamiętajmy, że ks. McGivney nie miał jeszcze 30 lat, gdy zakładał Rycerzy Kolumba z - jak opisywał - <<młodymi, rzutkimi mężczyznami>> z New Haven" - kontynuował Najwyższy Rycerz. "I jestem całkowicie przekonany, że gdyby w 1882 roku zorganizowano tam Światowe Dni Młodzieży, byłby tam ze swoimi braćmi Rycerzami. Ks. McGivney założył Rycerzy Kolumba dla młodych, pracujących mężczyzn w swojej epoce, aby ochronić ich rodziny".

"Nasz inicjatywa: Budowanie Kościoła Domowego i Wzmacniania Parafii łączy dwie wielkie tradycje Rycerzy Kolumba - budowanie życia katolickich rodzin i ożywiania życia parafii" - powiedział Anderson. Dodał, że parafie są naturalnym domem rad Rycerzy Kolumba i miejscem, gdzie najlepiej się rozwijają, wzmacniając wspólnotę parafialną jako całość.

"A te programy mają jeszcze jedną zaletę: pomogą uczynić nasze parafie bardziej przyjaznymi dla rodzin, szczególnie tych młodych" - podkreślił. Pośród nich znajduje się nasz program Kościół Domowy: Rodzina Żyjąca w Pełni, oparty o comiesięczne tematy i rozważania, lekturę Pisma świętego i zadania dla całej rodziny. To program dla wszystkich rodzin, ale skierowany jest szczególnie do rodzin młodych. Może pomóc tym spośród nich, które potrzebują świeżych dróg, aby na nowo rozpalić światło Ewangelii w swoich domach.

Podczas spotkania liderzy Zakonu mieli również okazję obejrzeć wideopodsumowanie z Najwyższej Konwencji, jaka miała miejsce w 2016 roku w Toronto. "To nagranie *(www.kofc.pl/przek/20170125)* daje doskonały wgląd w to, co wszyscy robimy jako Rycerze Kolumba i czym właściwie jest nasza organizacja" - stwierdził Najwyższy Rycerz. "Usilnie zachęcam wszystkie rady, aby pokazały to wideo, dostępne na kofc.org, swoim członkom i aby udostępniły je na swojej stronie internetowej".

RYCERZE KOLUMBA
W SŁUŻBIE JEDNEMU. W SŁUŻBIE WSZYSTKIM.
Polska Rada Stanowa
www.RycerzeKolumba.com
www.facebook.com/RycerzeKolumbawPolsce

Przybyliśmy przed Twoje oblicze z pokorą i radością, o dziewicza Matko Boga, Nasza Pani Częstochowska, Patronko Polski.
Tobie zawierzamy nasz umiłowany Zakon Rycerzy Kolumba tu w Polsce, jako zwracając się do Ciebie w pełnym oddaniu synowskiej miłości.

Programy

Zacni Bracia

Za nami kolejny rok. W Kościele katolickim był to Rok Miłosierdzia ogłoszony przez Papieża Franciszka. W Polsce to również rok 1050. rocznicy chrztu Polski oraz Światowe Dni Młodzieży w Krakowie. Rycerze Kolumba aktywnie uczestniczyli w tych wydarzeniach. W bieżącym roku Biskupi Polscy wybrali Świętego Brata Alberta na patrona roku duszpasterskiego.

Chciałbym, abyśmy również przyjęli odważne zobowiązania pomocy dla najbardziej potrzebujących. W rozpoczynającym się roku warto zadbać na początku, aby w naszych radach zaplanować inicjatywy członkowskie i programowe, które chcemy podjąć w tym roku. W rejonach winy odbyć się w najbliższych dniach spotkania półroczne z Funkcjonariuszami Rad. Są one bardzo istotne dla rozwoju naszego Zakonu.

W tym miesiącu spotykamy się też w swoich parafiach na Modlitwie Różańcowej Piątej Niedzieli. Pamiętamy, że celem programu jest promowanie wspólnej modlitwy Naszych Rodzin i Parafian.

Początek roku to także czas organizowania rycerskich bali charytatywnych. Zachęcam Braci do włączenia się w organizację i uczestniczenie w nich.

Jak co miesiąc zapraszam także do włączenia się w działania Pionu Programowego. Wszystkich rycerzy, którzy chcieliby uczestniczyć w tworzeniu programów zachęcam do kontaktu mailowego na adres e-mail *programy@rycerzekolumba.com*

Vivat Jezus !

Jan Malik
Dyrektor ds. Programowych

Obrona Życia

Zacni Bracia!

Zwracam się do Was z gorącym apelem o zaktywizowanie działań w obronie poczętego życia ludzkiego. Wydawałoby się, że na tym polu mamy spore sukcesy i generalnie jest dobrze. Otóż nie! Nasze przyczółki z tak wielkim trudem zdobywane, nie gwarantują stabilności sytuacji walki o życie. Przykładem jest przez lata zdobywana świadomość społeczeństwa na temat wartości życia poczętego, która w 2007 roku obejmowała 71% społeczeństwa i systematycznie wzrastała, osiągając w 2011 r. poziom 86% ludzi opowiadających się za życiem.

Niestety, w tym roku, sianie zamętu przez „Fundację Pro prawo do życia" poprzez forsowanie zmian ustawy z dopiskiem o karalności kobiet dopuszczających się aborcji, spowodowało gwałtowny spadek poparcia dla ochrony życia i w marcu tego roku wynosiło tylko 66%. Dalsze nagłaśnianie sprawy i prowadzenie polemiki w mediach przez tę Fundację spowodowało drastyczny spadek i wręcz odwrócenie się społeczeństwa od tematyki obrony życia. W październiku tego roku za życiem była już mniejszość społeczeństwa, bo tylko 43%.

(Za: Tygodnik "Źródło" nr 49/2016.)

Tak więc w sposób niezauważalny, jak fala podmywająca brzeg klifu morskiego, utraciliśmy w kilka miesięcy połowę społeczeństwa, która dotychczas była za życiem.

Dlatego już dzisiaj chcę Was zachęcić do włączenia się w dzieło odbudowy wartości moralnych społeczeństwa, dotyczących przede wszystkim obrony życia poczętego.

W najbliższym miesiącu roześlę plan działania dla wszystkich ludzi dobrej woli, (a Rycerzy Kolumba w szczególności), aby włączyli się w szeroko rozumianą akcję edukacyjną poprzez rozprowadzanie ulotek pro-life i pomoc w instalowaniu wystawy plakatów "Jan Paweł II w obronie życia".

Drugą sprawą jest aktywne włączenie się nas, jako obywateli naszego kraju, do składania apelu do Ministra Zdrowia, aby jak najszybciej wycofał rozporządzenie poprzedniego ministra zezwalające na dystrybucję śmiercionośnej pigułki ellaOne. Zjawisko to jest o tyle niepokojące, że pomimo tak długiego już czasu nowego rządu, nie zrobiono w tej sprawie nic! A wystarczy tylko, by minister wydał nowe rozporządzenie. Tak więc zmobilizujmy się nawzajem i wszystkich swoich znajomych do tego, aby masowo domagać się wycofania tej niebezpiecznej pigułki z rynku.

Bardzo serdecznie dziękuję za dotychczasowe zaangażowanie Braci w obronę życia ludzkiego i... DO DZIEŁA!!! :)

Zachęcam do działania na polu obrony życia. Jako Rycerze Kolumba mamy szczególny obowiązek aktywnego działania. Zmobilizujmy do tego dzieła również swoich najbliższych i przyjaciół, bo obrona życia winna leżeć na sercu każdemu człowiekowi, nie tylko nam.

Vivat Jezus!

Stefan Weigel-Milleret,
Dyrektor ds. Obrony Życia

Nagroda Najwybitniejszej Rady

Tradycją stało się już, iż podczas pielgrzymki Rycerzy Kolumba do Częstochowy jednym z punktów drugiego dnia Konferencji jest wręczanie nagród Rady Najwyższej dla Najwybitniejszych Rad. Jest to z pewnością miły moment podziękowania Braciom za wkład w rozwój rycerstwa i symboliczny sposób wyróżnienia Rad, które dokumentują swoją pracę w ramach działalności na rzecz kościoła, społeczności, rady lokalnej, rodziny, młodzieży i kultury życia.

W tym roku nagrodę tę uzyskało 39 Rad w jurysdykcji polskiej

Delegat Stanowy Brat Andrzej Anasiak w imieniu Najwyższego Rycerza Carla Andersona wręczył okolicznościowe nagrody Wielkim Rycerzom obecnym podczas pielgrzymki. Jako ostatni z wyróżnionych Nagrodę Najwybitniejszej Rady odebrał Wielki Rycerz Rady 16100 im. Bł. ks. Bronisława Markiewicza z Tarnowa Brat Franciszek Florek, którego Rada uzyskała w minionym roku bratnim ponad 700% wzrost członkostwa w stosunku do planowanego poziomu. Nagroda Najwybitniejszej Rady to najwyższe odznaczenie zbiorowe dla rad w obrębie całego Zakonu. Przyznawane jest po zakończeniu roku bratniego i ogłaszane 1 sierpnia.

Nagroda Najwybitniejszej Rady to niejako 3 nagrody w jednej. Należy wyraźnie zaznaczyć, iż przyznanie nagrody tej rangi to wyróżnienie dla rady, która spełniła niejako po drodze kryteria dla przyznania 2 innych nagród: Kolumba i Ks. McGivney'a.

Kto może liczyć na tę formę podziękowania ze strony Rady Najwyższej. Oto lista wymagań:

- Nagroda im. Ks. McGivney
- Nagroda im. Kolumba (nr SP-7)
- Doroczny Formularz nt. Bratniej Działalności (nr 1728)
- Zgłoszenie Personelu Programu Działalności (nr 365)
- Rada nie może być zawieszona przez Radę Najwyższą za zaległe składki/per capita
- Wszystkie dokumenty dot. członkostwa muszą być w biurze Rady Najwyższej przed 30 czerwca.

Jak widać, aby uzyskać tytuł Najwybitniejszej Rady funkcjonariusze rad lokalnych muszą dopilnować kilku formalnych działań. Nie mają one na celu biurokratyzowania naszej działalności, a ich zadaniem jest mobilizowanie do systematyczności, poczucia obowiązku i przede wszystkim wypracowywania nawyku, aby nasze działania nabierały charakteru planowego.

Warto w tym miejscu wspomnieć o zasługach Delegatów Rejonowych, którzy najczęściej mobilizują Braci w swoich rejonach do podejmowania dodatkowego wysiłku w staraniu się o odpowiednie wyróżnienia, choć sami najczęściej pozostają na dalszym planie.

Rada Stanowa przyznaje jeszcze nagrody, które nie są obwarowane tak licznymi wymogami. Nagroda im. Kolumba przyznawana jest radom, które przeprowadziły co najmniej cztery akcje w ramach działalności na rzecz Kościoła, Społeczności, Rady, Rodziny, Młodzieży i Kultury Życia. Rady powinny stworzyć komitety odpowiedzialne za organizacje odpowiednich programów w ciągu całego roku bratniego.

Wypełniony formularz „Podanie o Nagrodę im. Kolumba" (nr SP-7) powinien dotrzeć do Rady Najwyższej przed 30 czerwca. W Roku Bratnim 2015/16 nagrodę tę uzyskało w naszej jurysdykcji 21 rad.

Nagroda im. Mc Givney'a przyznawana jest niejako z urzędu radom, które w danym Roku Bratnim uzyskały wzrost liczby członków co najmniej o 7%, lecz nie mniej niż 4 członków. Za ubiegły Rok Bratni przyznano je 5 radom.

Łącznie w polskiej jurysdykcji liczącej 90 rad za ubiegły Rok Bratni wyróżniono 65 rad.

Oznacza to, że co najmniej tyle rad: wypełniło i przesłało w stosownych terminach sprawozdania ze swojej działalności, nie mają zaległości w stosunku do Rady Najwyższej, udało im się odnotować wzrost członkowstwa, a przede wszystkim wykazały chęć podzielenia się swoimi działaniami poprzez złożenie stosowych dobrowolnych sprawozdań.

Mamy świadomość, iż funkcjonariusze nie wszystkich rad w kraju starają się o przyznanie w/w nagród. Wiemy, że Bracia w Polsce robią dużo więcej, niźli się do tego przyznają, czy tym chwalą. Wręczenie takiej czy innej symbolicznej nagrody to forma dostrzeżenia pracy wielu Braci, często naszych rodzin, dzieci czy sympatyków. Niewątpliwie szlachetną postawą jest dawać od siebie i nie oczekiwać gratyfikacji. Jednak przyznanie symbolicznych dyplomów jest i pozostanie skromnym wyrazem uznania dla pracy społecznej w ramach Zakonu, społeczeństwa i Kościoła.

Dariusz Kosiński
Dyrektor ds. Rad

www.RycerzeKolumba.com
www.facebook.com/RycerzeKolumbawPolsce

Święty na styczeń

Święty Franciszek Salezy biskup i doktor Kościoła

Franciszek urodził się pod Thorens 21 sierpnia 1567 r. Jego ojciec był kasztelanem w Nouvelles i miał tytuł pana di Boisy. Matka Franciszka pochodziła również ze znakomitego rodu Sionnaz. Spośród licznego rodzeństwa Franciszek był najstarszy.

W domu otrzymał wychowanie głęboko katolickie. Duży wpływ na jego późniejsze życie wywarła mamka Puthod i kapelan Deage. Jednak wpływ decydujący na wychowanie syna miała matka. Wyszła za pana di Boisy, gdy miała zaledwie 15 lat. On miał wówczas 45 lat, mógł być zatem dla niej raczej ojcem niż mężem. Wychowała 13 dzieci. Jej opiece było zlecone ponadto całe gospodarstwo i służba. Franciszka umiała znaleźć czas na wszystko: była bardzo pracowita, systematyczna, spokojna i zapobiegliwa. Właśnie przykład matki będzie dla Franciszka wzorem, jaki poleci osobom żyjącym w świecie, by nawet wśród najliczniejszych zajęć umiały jednoczyć się z Panem Bogiem.

W roku 1573 jako sześcioletni chłopiec Franciszek rozpoczął regularną naukę w kolegium w La Roche-sur-Foron. W dwa lata później został przeniesiony do kolegium w Annecy, gdzie przebywał trzy lata. W tym też czasie przyjął pierwszą Komunię świętą i sakrament bierzmowania (1577). Kiedy miał 11 lat, zgodnie z ówczesnym zwyczajem otrzymał tonsurę jako znak przynależności do stanu duchownego. Kiedy miał 15 lat, udał się do Paryża, by studiować na tamtejszym słynnym uniwersytecie. Ponadto w kolegium jezuitów studiował klasykę. W czasie tych studiów owładnęły nim wątpliwości, czy się zbawi, czy nie jest przeznaczony na potępienie. Właśnie wtedy wystąpił we Francji Kalwin ze swoją nauką o przeznaczeniu. Franciszek odzyskał spokój dopiero wtedy, gdy oddał się w niepodzielną opiekę Matki Bożej w kościele św. Stefana des Gres. Franciszek studiował ponadto na Sorbonie teologię i zagadnienia biblijne. Do rzetelnych studiów biblijnych przygotował się dodatkowo przez naukę języka hebrajskiego i greckiego.

Posłuszny woli ojca, który chciał, by syn rozpoczął studia prawnicze, które mogły mu otworzyć drogę do kariery urzędniczej, Franciszek udał się z Sorbony do Padwy. Studia na tamtejszym uniwersytecie uwieńczył doktoratem. Wybrał się następnie do Loreto, gdzie złożył ślub dozgonnej czystości (1591). Potem odbył pielgrzymkę do Rzymu (1592). Kiedy syn powrócił do domu, ojciec miał już gotowy plan: zamierzał go wprowadzić jako adwokata i prawnika do senatu w Chambery i czynił starania, by go ożenić z bogatą dziedziczką, Franciszką Suchet de Mirabel. Franciszek jednak ku wielkiemu niezadowoleniu ojca obie propozycje stanowczo odrzucił. Natomiast zgłosił się do swojego biskupa, by ten go przyjął w poczet swoich duchownych. Święcenia kapłańskie otrzymał w roku 1593 przy niechętnej zgodzie rodziców. Jednocześnie został prepozytem kolegiaty św. Piotra, co uczyniło go drugą osobą po miejscowym biskupie.

Rok później, za zezwoleniem biskupa, Franciszek udał się w charakterze misjonarza do okręgu Chablais, by umocnić w wierze katolików i aby próbować odzyskać dla Chrystusa tych, którzy odpadli od wiary i przeszli na kalwinizm. Właśnie ten rejon Szwajcarii został wówczas przyłączony do Sabaudii (1593). Wśród niesłychanych trudów Franciszek musiał przełęczami pokonywać wysokości Alp, dochodzące w owych stronach do ponad 4000 m. Odwiedzał wioski i poszczególne zagrody wieśniaków. Miał dar nawiązywania kontaktu z ludźmi prostymi, umiał ich przekonywać, swoje spotkania okraszał złotym humorem. Na murach i parkanach rozlepiał ulotki - zwięzłe wyjaśnienia prawd wiary. Może dlatego właśnie Kościół ogłosił św. Franciszka Salezego patronem katolickich dziennikarzy. Wśród jego cnót na pierwszy plan wybijała się niezwykła łagodność. Był z natury popędliwy i skory do wybuchów. Jednakże długoletnią pracą nad sobą potrafił zdobyć się na tyle słodyczy i dobroci, że przyrównywano go do samego Chrystusa.

W epoce fanatyzmu i zaciekłych sporów Franciszek objawiał wprost wyjątkowy umiar i łagodność. Jego ujmująca uprzejmość i takt spowodowały, iż nazwano go "światowcem pośród świętych". W kontaktach między ludźmi wyznawał zasadę: "Więcej much się złapie na kroplę miodu aniżeli na całą beczkę octu". Według podania miał on w ten sposób odzyskać dla Kościoła kilkadziesiąt tysięcy kalwinów. W swojej żarliwości apostolskiej Franciszek posunął się do tego, że w przebraniu udał się do Genewy i złożył wizytę głowie Kościoła kalwińskiego, Teodorowi Beze, usiłując nakłonić go do powrotu na łono Kościoła katolickiego. Wizytę ponowił Franciszek aż trzy razy, chociaż nie dała ona konkretnych wyników.

Misja w Chablais trwała 4 lata. W roku 1599 papież Klemens VIII mianował Franciszka biskupem pomocniczym. Po otrzymaniu sakry biskupiej Franciszek udał się ponownie do Chablais, by dokończyć tam swoją misję (1601).

W 1602 r. został biskupem Genewy po śmierci biskupa Graniera. Z właściwą sobie żarliwością zabrał się natychmiast do dzieła. Rozpoczął od wizytacji 450 parafii swojej diecezji, położonej po większej części w Alpach. Niestrudzenie przemawiał, spowiadał, udzielał sakramentów świętych, rozmawiał z księżmi, nawiązywał bezpośrednie kontakty z wiernymi. Wizytował także klasztory. Zreformował kapitułę katedralną. Zdając sobie sprawę, jak wielkie spustoszenia może sprawić ignorancja religijna, popierał Bractwo Nauki Chrześcijańskiej. Za podstawę nauczania wiary służył katechizm, ułożony niedawno przez kardynała św. Roberta Bellarmina. Sam także cały wolny czas poświęcał nauczaniu. Stworzył nowy ideał pobożności - wydobył z ukrycia życie duchowe, wewnętrzne, praktykowane w klasztorach, aby "wskazywało drogę tym, którzy żyją wśród świata". W roku 1604 zapoznał się Franciszek ze św. Joanną Franciszką de Chantal i przy jej współpracy założył nową rodzinę zakonną sióstr Nawiedzenia NMP (wizytek). Uzyskała ona zatwierdzenie papieskie w 1618 r. W 1654 r. przybyły one do Polski i zamieszkały w Warszawie. Zaproszony do Paryża w celu odbycia konferencji (1618-1619), Franciszek zapoznał się tu ze św. Wincentym a Paulo.

Zmarł nagle w Lyonie, w drodze powrotnej ze spotkania z królem Francji, w dniu 28 grudnia 1622 r. Jego ciało przeniesiono do Annecy, gdzie spoczęło w kościele macierzystym Sióstr Nawiedzenia. Jego serce zatrzymały jednak wizytki w Lyonie. Beatyfikacja odbyła się w roku 1661, a kanonizacja już w roku 1665. Papież Pius IX ogłosił św. Franciszka Salezego doktorem Kościoła (1877), a papież Pius XI patronem dziennikarzy i katolickiej prasy (1923). Ponadto czczony jest jako patron wizytek, salezjanów i salezjanek (Towarzystwa św. Franciszka Salezego, założonego przez św. Jana Bosko); Annecy, Chabery i Genewy.

Jego pisma wyróżniają się tak pięknym językiem i stylem, że do dnia dzisiejszego zalicza się je do klasyki literatury francuskiej. Do najbardziej znanych należą: Kontrowersje, Filotea, czyli wprowadzenie do życia pobożnego (1608) i Teotym, czyli traktat o miłości Bożej (1616). Zostało także sporo jego listów (ok. 1000).

Co roku w dzień wspomnienia św. Franciszka Salezego papież ogłasza orędzie na Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu. W Polsce ten dzień obchodzony jest w III niedzielę września.

Ikonografia przedstawia św. Franciszka Salezego w stroju biskupim - w rokiecie i mantolecie lub w stroju pontyfikalnym z mitrą na głowie. Jego atrybutami są: gorejąca kula ośmiopłomienna, księga, pióro, serce przeszyte strzałą i otoczone cierniową koroną trzymane w dłoni.

Wiersze br. Wojciecha Domagała

2
Miłosierdzie

Z miłości do Boga..., jest miłość do człeka,
Która w miłosierdziu ma swoje odbicie...,
Bo..., gdy sercem kocha – z miłością nie zwleka,
Czyni to radośnie i w duszy zachwycie. –
Nie – dla chwały swojej... i nie dla poklasku,
Lecz z potrzeby czystej i serca ochoty,
Które promienieje w miłosierdzia blasku,
Jak... kryształ bez skazy..., jak skarb szczerozłoty!
Miłosierne serce w intencji przeczystej
Wspomoże w cierpieniu, ubogich dostrzeże...,
Nędzy – nie poskąpi troski macierzystej,
W zgodności z sumieniem i w głębokiej wierze! –
Cokolwiek jednemu..., z tych najmniejszych braci...,
Dobro uczynicie – Mnieście uczynili! –
Bądźcie w miłosierdzie – Bracia – przebogaci...,
Byście... czynem..., słowem – miłosierni byli! –
Nie odmawiaj..., kiedy ktoś o pomoc prosi...,
Kiedy potrzebuje twego wsparcia..., rady...,
Bo czyn miłosierny... na duchu podnosi! –
Wątpiącym – odkrywa nadziei pokłady! –
Uśmierza ból ciała..., ból osamotnienia...,
Krzywd kłamstwem zadanych i cierpienia duszy! –
Miłosierdziem – wiele jest do naprawienia! –
Zatwardziałym sercem – wstrząśnie i poruszy! –
Ileż dobra można – czynem miłosiernym –
Dokonać, zmierzając drogą do świętości!? –
Bądź – Bracie Rycerzu – otwartym i wiernym! –
Dorastaj czynami w Rycerskiej godności! –
Bądź uwrażliwiony na życie poczęte
I otaczaj troską najsłabsze rodziny! –
Miłosierdziem – tworzysz... rzeczy niepojęte! –
Przekuwajmy – słowa nasze – w chlubne czyny! –
Z odkrytą przyłbicą..., w miłosierdzia zbroi...,
Otaczaj opieką... słabych..., poranionych...,
Napawaj otuchą, tego..., kto się boi
I wspieraj wątpiących... i broń pokrzywdzonych!

Suchedniów 10. 11. 15 r.